

DET KONGELIGE KULTURDEPARTEMENT
postmottak@kud.dep.no

NOU 2013:1 DET LIVSSYNSÅPNE SAMFUNN HØRINGSUTTALELSE FRA DET NORSKE DIAKONFORBUND

INNLEDNING

Det Norske Diakonforbund, DNDF, er glad for vinklingen LIVSSYNSÅPENT SAMFUNN. Det er en positiv vinkling, som gir en bekreftelse om at livssyn og religion har en viktig plass i det offentlige rom.

UTREDNINGEN OG LIVSSYNSPOLITIKK

DNDF slutter seg til de åtte prinsippene som utredningen baseres på. De gir et godt grunnlag for en åpen dialog om livssynsspørsmål i alle deler av samfunnet.

HISTORIEN

Historie kan fortelles på mange måter. Slik også med historien om utviklingen av samfunnet Norge. DNDF finner at innstillingen desavouerer den betydningen kirken og de diakonale institusjonene har hatt for denne samfunnsutviklingen. Her viser vi til Kirkemøtet 2013 som uttalte følgende: «Komiteen mener kirkenes rolle i moderniseringen og demokratiseringen av samfunnet, samt utviklingen av velferdsstaten også er perspektiver som hører hjemme i denne historien. Det gjør også kirkenes århundrer lange diakonale tjeneste og vesentlige bidrag til utvikling av den institusjonaliserte helse- og omsorgstjenesten og skolevesenet.»

KAP 15 INSTITUSJONER

Gjennom mange år har institusjoner (sykehus/fengsler o.a.) vært betjent med prestedtjeneste (det innstillingen kaller tros- og livssynstjeneste). Vi finner at innstillingen i sin iver etter å tilstrebe likebehandling ikke oppnår annet enn å skape usikkerhet rundt dette. Disse tjenestene som møter mennesker i utfordrende livsfaser krever en kompetanse og en tilnærming som en skal være varsom med å ta bort. Tjenesten handler om mye mer enn rent trossmessige forhold. Her vil også fortsatt være behov for koordinering av tjenester overfor mennesker av annen konfesjon. Vi er uenige med innstillingen som krever endringer om dette Kap 15.2, side 169. Den tjeneste som er utført så langt av prester og diakoner er utført på en god og inkluderende måte. Om rammene rundt denne tjenesten er tydelige vil de fortsatt kunne forvaltes på en god måte, selv om vedkommende som utfører dem tilhører en majoritetskirke.

KAP 15.8 KRISEBEREDSKAP

Innstillingen ønsker å endre dagens praksis ved å ta bort kirkelig representasjon i krisestaber. DNDF mener at dette vil svekke kriseberedskapen, særlig i forhold til å bistå pårørende. I Den norske kirke er kriseberedskap innarbeidet gjennom mange år og prester og diakoner har god og nødvendig kompetanse på dette feltet. Denne kompetansen må være med når krisestab settes. Da kan også koordinering gjøres overfor annen konfesjon.

KAP 18 GRAVFERDSFORVALTNING

DNDF mener at gravferdsforvaltning må være et kommunalt ansvar. Vi slutter oss da til utredningens alternativ 3, pkt 18.7.

KAP 19 SKOLE – LIVSSYNSKUNNSKAP

Skal man kunne forholde seg til et livssynsåpent samfunn må man ha kunnskap om de livssynsvarianter som finnes. Selv om relasjonen mellom kirke og skole har vært i endring er skolen den arenaen hvor læring skjer.

Skal intensjonen om å ha et livssynsåpent samfunn realiseres må det finnes løsninger hvor skolegudstjenester inngår som en del av skolens tilbud. Det er viktig at barn og unge kan være stolte av sitt livssyn og at det må få gjelde alle, også de som hører til en majoritetskirke slik som tilfelle er for mange barn og unge i Norge.

Oslo 30.08.2013

Randi Bergkåsa (sign)
Leder